

KECSKEMÉTI ELEKES János →**KECSKEMÉTI ALEXIS János**

KECSKEMÉTI Gábor (Szolnok, 1965. nov. 30.): irodalomtörténész. 1984-től m.–történelem szakon tanult az ELTE-n. 1989-től a bp.-i egyetemen tanított. 1992-től az MTA Irodalomtudományi Intézetének munkatársa. A késő reneszánsz és barokk korszak retorikai, irodalmi és nyelvelméleti kérdéseivel foglalkozik.

M. Magyar nyelvű halotti beszédek a XVII. századból, szerk., 1988; Római szerzők 17. századi magyar fordításai, szerk., 1993. S. S. M.

KECSKEMÉTI György (Makó, 1901. okt. 31.–Auschwitz, 1944. ?): költő, műfordító, újságíró. K. Ármin fia, K. Pál ikertestvére. Szülővárosában járt gimnáziumba, tanára volt Juhász Gyula is. Az egyetemet Pécsen és Bp.-en végezte. 1925-ben Nagyfalusi Jenővel szerkesztette a *Symposiont*; 1927-től Bp.-en tanár. 1936-ban a Pester Lloyd felelős szerkesztője. Munkatársa volt a *Szép Szó*-nak, a *Századunknak*.

Ir. Magyar mártír írók antológiája, szerk. BÓKA László, 1947; KOMLÓS Aladár, ~ = „S két szó között a hallgatás...”, 1970. PÉTER László, A Kecskeméti fiúk = P. L., Makói kis tükör, Makó, 1985. M. P. J.

KECSKEMÉTI János (Linz, 1633. máj. 25.–Bécs, 1713. jan. 6.): jezsuita hitszónok, író. 1652-ben belépett a rendbe. Kassán teológiai doktori címet szerzett. Hitszónok volt Győrött, Kőszegen, Nagyszombatban; ékesszólása miatt „magyar Cicerónak” nevezték. Rektor Nagyszombatban, majd a bécsi Pázmáneumban. 1694-ben a soproni kollégium rektora. *Nagy tűz kis szikrája* (Bécs és Nagyszombat, 1760) címmel lefordította Nikolaus Elffen bajor jezsuita lelkigyakorlatos könyvét (*Füncklein des Hertzens*, Köln, 1647), amely Szent Ignác *Exercitia spiritualiájának* átdolgozása.

Ir. LUKÁCS, Ladislaus, *Catalogus generalis*, 2, Róma, 1988. Bt. I.

KECSKEMÉTI K. Gergely (? , ?-?, 1646 után): költő. 1617-től Debrecenben, 1625-ben Franekerben tanult. 1646-ban vízaknai pap és esperes. 1625-ben Bethlen István kíséretében utazott Berlinig, az ő peregrinációjáról

írta *Ulysses Pannonicus* c. lat. verses útleírását. Ismeretes még két lat. üdvözlő verse és az ifj. Bethlen István esküvőjére készült latin köszöntője.

M. Gamelion, seu Carmen nuptiale, Franeker, 1626; *Ulysses Pannonicus*, uo., 1626; ua. = Régi magyar utazási irodalom, kiad. KOVÁCS Sándor Iván, MONOK István, 1991.

Ir. KOVÁCS Sándor Iván, Pannóniából Európába, 1975; uő, Szakácsmesterségnek és utazásnak könyvecskéi, 1988. M. I.

KECSKEMÉTI Miklós (Kecskemét, 1612. ?-?, ?): református egyházi író. Nagyváradon, 1636–38-ban holland egyetemeken tanult, Angliában is megfordult. Tagja a Londoni Ligának (1638), amelyben Tolnai Dali János indítványára elfogadták a puritanizmus eszméit, s fogadalmat tettek hazai terjesztésére. Mo.-on összeütközésbe került az egyházkormányzattal. 1638–40-ben Nagyváradon tanár, majd pap; jelentős egyházszerző munkát végzett. 1647-től Hajdúnánáson, majd Kémeren szolgált.

M. Angyalok éneke [...], Nagyvárad, 1640.

Ir. RÓMER Flóris, Várad helye a magyar könyvészeti irodalomban, MKsz 1879; ZOVÁNYI Jenő, Puritánus mozgalmak a magyar református egyházban, 1911; Adattár 2, 1966. Im. M.

KECSKEMÉTI SOÓS János (17. sz.): kecskeméti születésű vándor könyvtáros. Maga kutatta fel a közlésre vagy új kiadásra váró, időszerű egyházi műveket, s kiadásukért tevékenykedett. Közreműködésével jelent meg Pápai Páriz Imre *Keskeny út* c. művének 3. kiadása (Sárospatak, 1662), Szatmári Ötvös István *Titkok jelenése* (Szeben, 1668), Komáromi Csipkés György *Concionum Sacrarum Centuria* 1. kötetének 2. kiadása (Kassa, 1671). A maga költségén nyomatta ki Veresegyházi Mihállyal Medgyesi Pál *Praxis pietatis* c. művének 6. kiadását (Kvár, 1677), és hozzá ajánlólevelet is írt.

Ir. ESZE Tamás, A magyar Praxis Pietatis, KvKt 1963.

K. G.

KECSKEMÉTI VÉG Mihály (Kecskemét ?, 16. sz.): protestáns énekszerző. Talán azonos a 16. sz. közepi török defterekben említett Végh Mihály módos kecskeméti polgárral, aki 1564-ben a mezőváros főbírája volt. Ne-